

INHOUD

Waarheden Die Ons Vastigheid Geven	2
<i>Algemeen menselijk</i>	3
<i>Draaglijk</i>	5
<i>Wonderbaarlijke uitwegen</i>	7
<i>Gods kracht</i>	9
<i>Gods bovenaardse hulp</i>	14
<i>Een proces met een bedoeling</i>	15
Het doel: het goede teweegbrengen	24
<i>Houd vast aan wat u weet</i>	24
<i>Het lijden is een proces</i>	26
<i>Het lijden is een proces met een bedoeling</i>	29

ANKERS IN DE STORM

door Joe Stowell

Gedurende de jaren dat hij als pastor, radiopastor en rector van het Moody Bible Institute werkzaam was, heeft Joe Stowell veel mensen met problemen geholpen om kracht te vinden voor hun levensreis. Met een geruststellend realisme dat geworteld is in de tijdloze raad van Gods Woord, verkondigt Joe de boodschap van hoop en geloof, die ook de onze mag zijn op onze mooie, maar moeilijke levensweg.

Dat is het soort bemoediging dat u zult aantreffen in deze brochure. De tekst is een gedeelte uit *The Upside of Down* (De positieve kant van tegenspoed), een uitgave van Discovery House Publishers.

Martin R. De Haan II

Uitgever: David Sper
Vertaling: Hella Willering

Tenzij anders aangegeven zijn de bijbelteksten in deze uitgave ontleend aan De Nieuwe Bijbelvertaling, © Nederlands Bijbelgenootschap 2004/2007.

De tekst in deze brochure is afkomstig uit *The Upside of Down*, geschreven door Joseph M. Stowell, uitgegeven door Discovery House Publishers, onderdeel van RBC Ministries.

© 2014, RBC Ministries, Grand Rapids, Michigan, USA.

Omslagfoto: Terry Bidgood

Printed in the UK

WAARHEDEN DIE ONS OP KOERS HOUDEN

Piloten die door een storm of in het donker vliegen, raken gemakkelijk gedesoriënteerd en worden door hun zintuigen misleid. Volgens piloten kan het gebeuren dat wanneer ze zonder zicht vliegen, ze in een klein kringetje ronddraaien terwijl hun zintuigen hen verzekeren dat ze recht vooruit vliegen. Wanneer een piloot op deze manier gedesoriënteerd raakt, vertelt zijn lichaam hem één ding en zijn instrumenten iets totaal anders. Om veilig te kunnen blijven vliegen, moet hij vertrouwen op de instrumenten in zijn vliegtuig. Die instrumenten zullen hem vertellen wat werkelijk en ontegenzeggelijk waar is.

Het instrumentenpaneel geeft ons zekerheid wanneer we in problemen zijn, ongeacht hoe wij ons voelen. Het laat datgene zien waarvan wij weten dat het de waarheid is. Mensen die het moeilijk hebben, zeggen vaak

tegen me: 'Met mijn verstand weet ik wat de waarheid is, maar op de een of andere manier kan mijn hart het niet vatten.' We veronderstellen dat we er niets aan hebben wanneer we het alleen met ons hoofd kunnen vatten. Dat hebben we echter wél.

Een stap in het proces van het verwerken van verdriet is het leren vasthouden aan wat we met ons verstand weten. Wanneer ons hart gebroken en gekweld is, lijkt het of er geen pijpleiding loopt van onze hersens naar onze emoties. Dat is niet erg, maar zorg dat u vasthoudt aan wat u weet. Dat is de sleutel om in moeilijkheden staande te blijven. Het is precies zoals Gods Woord zegt: 'Het moet u tot grote blijdschap stemmen . . . Want u weet . . .' (Jak. 1:2-3).

Wat kunnen we dan weten in tijden van beproevingen? Wat zijn de betrouwbare instrumenten die ons in moeilijkheden met succes op koers houden?

De stabiliserende waarheid die Jakobus 1:3-4 ons geeft, is: we mogen *weten* dat 'wanneer uw

geloof op de proef wordt gesteld, [dat] leidt tot standvastigheid. Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming.’ Jakobus zegt hier dat we mogen weten dat het lijden een proces met een bedoeling is. Dat specifieke stukje kennis zal ons in staat stellen de reactie van blijdschap in de praktijk te brengen.

In de Schriften vinden we minstens zes geestelijke ankers die ons vastigheid geven in tijden van tegenspoed.

ALGEMEEN MENSELIJK

Drie van deze kenbare waarheden zijn te vinden in 1 Korintiërs 10:13. Dat vers begint als volgt: ‘U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn.’ Dit kan ook worden vertaald als: ‘U hebt geen beproevingen te doorstaan behalve die algemeen menselijk zijn.’

Helaas denken we vaak dat het woord *beproevingen* alleen met zonde verband houdt. Dat is weliswaar wel een deel van de

betekenis, maar als we deze term beperken tot zonde, verkleinen we de reikwijdte van dit vers aanzienlijk. Het is interessant om te beseffen dat *beproevingen* tot dezelfde woordgroep behoort als het woord dat in Jakobus 1:2 gebruikt wordt. Dit vers kan ook als volgt worden vertaald (mijn cursivering): ‘Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broeders en zusters, als u allerlei *moeilijkheden* ondergaat.’ Evenzo kan 1 Korintiërs 10:13 ook luiden: ‘U hebt geen *moeilijkheden* te doorstaan behalve die algemeen menselijk.’

Dit gedeelte van vers 13 verschaft ons het eerste principe waarop we moeten vertrouwen wanneer we met moeilijkheden geconfronteerd worden. Dat is dat moeilijkheden algemeen menselijk zijn. U mag er volstrekt zeker van zijn dat u niet de enige bent die een dergelijk probleem heeft doorgemaakt. U bent niet door God uitgekozen om als enige individu in de geschiedenis van het menselijk geslacht dergelijke omstandigheden mee te maken. Er zijn andere mensen

vóór u geweest, en er zullen andere mensen na u komen.

Volgens het gezegde is gedeelde smart halve smart. Het is een feit dat we het *nodig* hebben onze smart te delen: om ons voor verschrikkelijke eenzaamheid te behoeden, om ons in staat te stellen andere mensen te vinden die tegen dezelfde draken hebben gestreden, en om ons toe te rusten om anderen te helpen die later in dezelfde hinderlaag zullen lopen.

Als kerk in Amerika en Europa hebben we voorrechten die wereldwijd weinig andere gelovigen hebben. Eén daarvan is goede christelijke lectuur. In de meeste christelijke boekhandels is vandaag de dag kwalitatief hoogstaand materiaal verkrijgbaar over mensen die donkere tijden hebben doorgemaakt—biografieën van dappere mensen die veel geleden hebben, en specifieke boeken over plotselinge rampspoed, misbruik, gebroken gezinnen, teleurstellingen, en een veelheid aan andere problemen.

Als u een zware last te dragen heeft, moet het mogelijk zijn

iemand te vinden die in dezelfde positie heeft verkeerd, die geworsteld heeft en uiteindelijk tot genade, groei en glorie is gekomen. Het kan heel zinvol zijn om contact te zoeken met mensen die u steun en inzicht kunnen verschaffen. Ga op zoek naar dappere mensen die erdoorheen gekomen zijn met hun handen geheven in een gebaar van overwinning. Wat u moet doormaken, hebben ook andere mensen veelvuldig doorgemaakt.

En wanneer God, in Zijn genade en op Zijn tijd, de puzzelstukjes van uw groei en Zijn glorie in elkaar begint te passen, kunt u op uw beurt invulling geven aan dit principe, door een steun te zijn voor iemand anders die uitkijkt naar de woorden: 'Kan ik u helpen? Ik heb hetzelfde meegemaakt!'

Als pastor vond ik het heel frustrerend om naast mensen te staan die vreselijk leed te dragen hadden. Ik had al vroeg geleerd dat ik niet moest zeggen: 'Ik kan het me indenken.' Want ik kon het me *niet* indenken. Ik had het zelf nooit meegemaakt. Maar dan was er altijd een bijzonder mens

die het *wel* zelf had meegemaakt, die naar de gekwelde strijder toekwam en zijn arm om hem heen sloeg en zei: 'Ik begrijp het. Zullen we erover praten?'

DRAAGLIJK

De tweede realiteit is het feit van de draaglijkheid. Het vervolg van 1 Korintiërs 10:13 luidt: 'God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd.' Die uitspraak garandeert ons dat God ons nooit meer zal opleggen dan wij kunnen dragen. Het is net als bij een landweggetje waar voor de brug een bord staat met 'Maximale belasting 5 ton'. God, die onze 'maximale belasting' kent, beperkt de last die Hij ons laat dragen.

In een van de staten waarin we gewoond hebben, had men een statiegeldsysteem. Elke lege frisdrankfles was tien cent waard. Martie en ik waren er geen van beiden erg happig op de flessen in te leveren. Dat betekende dat ze zich in onze garage opstapelden en een ware spaarrekening in frisdrankflessen

vormden. Op een middag, toen de stapel flessen onverdraaglijk hoog was geworden, besloot ik ze te gaan inleveren. Onze zoon Matthew, toentertijd een kleuter, volgde me de garage in en zei nobel: 'Papa, mag ik helpen?' (Hoe komt het toch dat wanneer kinderen nog te jong zijn om te kunnen helpen, ze je willen helpen, en wanneer ze eindelijk oud genoeg zijn om echt iets te kunnen bijdragen, ze er geen zin meer in hebben?) 'Natuurlijk, Matt,' antwoordde ik. Mijn lieve zoontje pakte twee dozen met flessen en droeg ze met moeite naar de auto.

Daar gingen we dan, naar de supermarkt. Ik pakte een karretje en laadde de flessen erin, nam er een paar onder mijn armen en liep naar de winkel. Matt droeg zijn twee dozen. Halverwege de parkeerplaats zette hij ze neer, keek me aan en zei uitgeput: 'Papa, ik kan het niet, ze zijn te zwaar.' Ik antwoordde: 'Hoor eens, Matthew, jij bent zelf aan deze klus begonnen. Jij wilde helpen. Nu moet je niet zeuren,

maar het gewoon goed doen. Raap die flessen op. Ik tel tot vijf.'

Denkt u werkelijk dat ik dat gezegd heb? Geen denken aan! Als zijn vader kende ik zijn grenzen. Ik raapte Matts dozen op en zette ze in het boodschappenkarretje. Als ik nu, als een aardse, zondige vader, dat voor mijn kind wil doen, hoeveel te meer zal mijn Vader in de hemel, die mij heel persoonlijk kent, bereid zijn om mij nooit meer te laten overkomen dan ik kan dragen. Dat mag u zeker weten. Als Hij tegenspoed in uw leven toelaat, is die draaglijk.

Dat wil niet zeggen dat onze problemen niet vaak ondraaglijk lijken. Dat lijken ze vaak wél. Het betekent wel dat we mogen weten dat wanneer God ze heeft toegestaan, wij dankzij Zijn zeer persoonlijke kennis van wie wij zijn (en Hij kent ons beter dan wij onszelf kennen) ervan verzekerd mogen zijn dat ze inderdaad ons draagvermogen niet te boven zullen gaan.

In deze garantie ligt de belofte verscholen dat hoewel we

soms moeten buigen, we nooit zullen barsten. Ons leven wordt alleen broos en onherstelbaar gebroken wanneer we, door op de verkeerde manier te reageren, toelaten dat bitterheid de last van onze moeilijkheden verzwaart.

Dit principe heeft een bijzonder strategische kant die we beslist niet over het hoofd mogen zien. Allemaal hebben we op z'n tijd het gevoel gehad dat God eigenlijk al heel, heel lang niets voor ons gedaan heeft. We zien Hem aan het werk in anderen, maar in een groot deel van ons eigen leven lijkt er onverklaarbaar weinig bovennatuurlijks te gebeuren. Dan zijn we geneigd bitter te worden en te denken dat God vast wel ergens aan het werk is, 'maar Hij werkt niet in *mijn* leven!'

Eigenlijk is het zo dat als God mij alleen maar zou verlossen en verder niets deed, Hij al veel meer voor me heeft gedaan dan ik verdien. Dat is reden genoeg om Hem de rest van mijn leven te loven en te prijzen. Maar daarenboven is Hij elke dag werkzaam in mijn leven: Hij staat

als een wachter bij de poort van mijn bestaan, Hij weegt, meet en sluit alles buiten wat mijn draagvermogen te boven gaat. Dit zijn dingen waar ik niets van merk. Ik vind het prettig om zo af en toe, wanneer ik ga slapen, God te danken voor alles wat Hij die dag voor mij gedaan heeft, waarvan ik me niet bewust ben. Wanneer er niets op uw lijstje staat om voor te danken, dank Hem dan dat Hij heeft beloofd dat uw moeiten draaglijk zullen zijn, en dat Hij u heeft gespaard voor dingen die u een vernietigende slag zouden hebben toegebracht.

WONDERBAARLIJKE UITWEGEN

Het derde feit waarvan we zeker mogen zijn, is dat God wonderbaarlijke mogelijkheden heeft om ons uit moeilijkheden te verlossen. Het slot van 1 Korintiërs 10:13 luidt: 'Hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan.' Ik ben dol op 2 Petrus 2:9, waar staat: 'De Heer blijkt dus vromen

uit de beproeving te kunnen redden.' Dit vers belooft me dat wanneer ik in moeilijkheden verkeer, God al weet hoe Hij me gaat verlossen, ook al heb ik wellicht het gevoel dat ik opgesloten zit in een kamer met vier muren die op me af komen en geen ramen of deuren om door te ontsnappen. Het is Zijn specialiteit om uitwegen te creëren.

Toen David door Saul achtervolgd werd, zat hij op enig moment in een koude grot en riep uit tot God: 'Hoe lang nog, HEER, zult U mij vergeten, hoe lang nog verbergt U voor mij Uw gelaat? Hoe lang nog wordt mijn ziel gekweld door zorgen en mijn hart door verdriet overstelpt, dag aan dag? Hoe lang nog houdt mijn vijand de overhand?' (Ps. 13:2-3).

Net als David zijn wij geneigd onze eigen ontsnapping te organiseren wanneer we het gevoel hebben dat God ons is vergeten. Dan zeggen we: 'Ik weet al wat ik doen zal. Ik zal . . . nee, dat gaat niet lukken. Weet je wat, ik zal . . . nee, ik geloof dat dat ook niet werkt.'

Dat is de volstrekte wanhoop van het schijnbaar opgesloten zijn, zonder een uitweg.

De kinderen van Israël, eindelijk verlost uit Egypte door de geweldige wonderen die God had gedaan, stonden met hun rug naar de Rode Zee te kijken naar het stof van de naderende Egyptische legermacht aan de einder. Wat was hun reactie? 'God zorgt voor uitwegen waarvan we in Egypte nooit hadden durven dromen. Denk maar aan die tien plagen. We hadden nooit kunnen denken dat God ons zo zou verlossen. Denk je eens in wat Hij nu gaat doen! Dat wordt vast spectaculair!'

Maar helaas, wat ze zeiden was: 'Hebben we niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn"?' (Ex. 14:12).

Toch had God een plan om hen te bevrijden waarvan ze nooit hadden durven dromen. God zei tegen Mozes: 'Waarom roep je Mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten

dat ze verder trekken. Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land.' (vs. 15-16) We weten hoe het verhaal verder gaat. De zee spleet open en de Israëlieten liepen erdoorheen. Het Egyptische leger volgde hen, God liet de zee terugstromen, en ze zonken als bakstenen. Gods volk was vrij. De moeilijkheden lagen achter hen. God bleek de vromen uit de beproeving te kunnen redden.

Ik herinner me dat ik een vrouw pastoraal begeleidde, die nog maar net Christus had leren kennen. Ze wilde graag een vrouw naar Gods hart worden, en dus bestudeerden we enkele teksten over hoe een echtgenote volgens de Bijbel moet zijn, en spraken we over de hele kwestie van het welwillend meewerken aan de leiding van haar man. Op een dag kwam ze bij me en zei: 'Dominee, ik heb een groot probleem. Ik ben al een tijdje mijn eigen geld aan het sparen voor een eetkamerameublement.

Ik ben weg van de set die mijn schoonmoeder heeft, en ik ben op zoek naar net zoiets. Ik neem de advertenties in de krant voor tweedehands meubels door, en dan gaan mijn man en ik ze samen bekijken. Maar hij lijkt er niet echt in geïnteresseerd. Hij is zo onverschillig. We zijn al een paar keer ergens geweest waar ik de meubels echt mooi vond, maar dan zei hij gewoon: “Nee, die vind ik niet mooi.”

Ik moedigde haar aan om geduld te hebben en te wachten op de Heer, tot Hij op Zijn manier zou handelen. De daaropvolgende week kwam ze weer en zei dat het erger was geworden. Ze zei: ‘Het ergste is nog dat het mijn geld is, en dat het hem helemaal niets kan schelen wat voor meubels we in huis hebben. Hij weet niet eens of we designmeubels hebben of spullen van het Leger des Heils. Het enige wat hem interesseert, is zijn krant, zijn gemakkelijke stoel en de televisie.’

Een paar weken later kwam ze terug en zei: ‘U

zult het niet geloven, maar mijn schoonmoeder heeft me gebeld om te vertellen dat ze een gloednieuw eetkamerameublement heeft gekocht, en ze wilde weten of ik belangstelling had voor haar oude set.’

God werkt niet altijd precies zo. Maar het is duidelijk dat Hij vele verschillende mogelijkheden heeft om te helpen. Wanneer wij trouw en geduldig zijn in onze moeilijkheden, zal God, op Zijn tijd, ons redding brengen op manieren die alles waarvan we ooit hadden durven dromen, ver te boven gaan.

GODS KRACHT

De vierde waarheid die we mogen weten is dat Gods kracht in onze moeilijkheden aan het werk is. Een vriend van mij heeft een geweldig goed onderhouden en technisch aangepaste auto. Wanneer we bij een stoplicht staan te wachten tot die op groen springt, ben ik altijd geneigd te zeggen: ‘Je moet hem opnieuw starten.’ In stilstand

is er geen enkele trilling, geen enkel geluid van de motor. Als ik die auto zou hebben, zou ik waarschijnlijk tientallen startmotoren om zeep helpen omdat ik zou denken dat de motor was afgeslagen. Als de toerenteller er niet was, die aangeeft dat de motor stationair draait, zou je denken dat de motor niet meer liep.

Vaak merken we niet dat Gods kracht bezig is onze moeilijkheden naar een oplossing toe te sturen. Soms zien we heel weinig wat getuigt van Zijn werk. Toch is Zijn kracht op ten minste drie dimensies aan het werk.

Gods macht om het kwade veranderen in het goede. De eerste manier is de claim uit Romeinen 8:28, waarin we worden verzekerd van Gods macht om wat slecht is te veranderen in wat goed is. Dat is Zijn uitzonderlijke vermogen om de slechtst denkbare omstandigheden te gebruiken en om te vormen en uiteindelijk iets goeds te doen voortkomen uit iets verschrikkelijks.

Als u ooit eens echt teleurgesteld of ontmoedigd raakt, lees dan het verhaal van Jozef in Genesis 37-50. Hij werd verraden door de mensen die hem het meest na stonden, zijn eigen familie, en als slaaf verkocht naar Egypte. Jozef klom op naar een invloedrijke positie in het huis van Potifar, waar hij dagelijks werd geconfronteerd met de pogingen van Potifars vrouw om hem te verleiden.

De Egyptenaren gingen er prat op mooie, sensuele vrouwen te hebben. Aangezien Potifar een van de machtigste bureaucraten van het land was, zal hij ongetwijfeld een spectaculair mooie vrouw hebben gehad. Hij was een groot deel van de tijd van huis voor zijn werk, dus zij zal wel eenzaam zijn geweest. Jozef, die jong en sterk was, had de dagelijkse leiding over het huishouden. Op een dag probeerde ze hem te grijpen, en hij vluchtte weg. God zag op Jozef neer en zei: 'Jozef, goed gedaan, je bent een man naar

Mijn hart!' Maar hij belandde voor drie jaar in de bak. Drie jaar lang werd hij door iedereen vergeten. (In die jaren was God wellicht bezig de arrogantie uit zijn leven te verwijderen.) Toen, op Zijn tijd, bevrijdde God Jozef en bevorderde hem tot de op één na hoogste positie in het rijk.

Er heerste hongersnood in het land, en zijn verraderlijke broers kwamen bij hem om voedsel. Nu lag hun leven in zijn handen. Na verloop van tijd stierf Jozefs vader, die naar Egypte was verhuisd, en de broers waren bang dat Jozef hen uit wraak zou doden (Gen. 50:15). Ze vielen voor Jozef op hun knieën, maar hoorden hem zeggen: 'Wees maar niet bang. Ik kan toch Gods plaats niet innemen? Jullie hadden kwaad tegen mij in de zin, maar God heeft dat ten goede gekeerd, om te bewerken wat er nu gebeurt: dat een groot volk in leven blijft' (vs.19-20). God had Zijn kracht gebruikt om de zwartste periode uit Jozefs leven te veranderen in iets goeds.

Dit vermogen van God om goed te doen voortkomen uit kwaad is getoond aan het kruis. Is er in de geschiedenis van de mensheid ooit een zo wreed, oneerlijk en fysiek pijnlijk moment geweest als het moment dat de Zoon van God als een misdadiger werd opgehangen? De hele hel vierde drie dagen lang feest. Satan had de slag gewonnen. Hij had de zegevierende Zoon gedood. Toen veranderde God het vreselijk slechte in iets geweldig goeds. Verlossing van zonde. De hemel in plaats van de hel voor ons.

Helaas lopen wij God vaak voor de voeten, doordat we niet bereid zijn geduldig te wachten en proberen zélf de klus te klaren. En terwijl God poogt Zijn goede werk in ons te doen, maken wij hier beneden een puinhoop van Zijn project door onze wraak, bitterheid en andere contraproductieve reacties. Wij moeten in Christus' voetsporen treden, 'die geen enkele zonde beging en over wiens lippen geen leugen kwam. Hij werd gehoond

en hoonde zelf niet, Hij leed en dreigde niet, Hij liet het oordeel over aan Hem die rechtvaardig oordeelt' (1 Petr. 2:22-23).

Gods macht om onze vijanden te oordelen. De tweede soort kracht die bij tegenspoed aan het werk is, is Gods vermogen om over onze vijanden te oordelen. Jozef zei tegen zijn broers: 'Ik kan toch Gods plaats niet innemen?' (Gen. 50:19). Dat is een heel belangrijke constatering. Romeinen 12:17 leert ons: 'Vergeld geen kwaad met kwaad, maar probeer voor alle mensen het goede te doen.' Hoe geweldig en waar deze woorden zijn, bleek wel toen Jozef toegaf dat het niet aan hem was om wraak te nemen op zijn broers, omdat God het is die rechtspreekt. We ervaren een emotionele bevrijding van onze vijanden wanneer we zeggen: 'God, ze zijn Uw zaak. Ik laat ze aan U over.' Dan worden we bevrijd om als God te zijn en de haat van onze vijanden te beantwoorden met liefde. Romeinen 12:19-21 luidt:

'Neem geen wraak, geliefde broeders en zusters, maar laat God uw wreker zijn, want er staat geschreven dat de Heer zegt: "Het is aan Mij om wraak te nemen, Ik zal vergelden." Maar "als uw vijand honger heeft, geef hem dan te eten, als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken. Dan stapelt u gloeiende kolen op zijn hoofd". Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.'

Het is bevrijdend om te weten dat God zal afrekenen met degenen die moeilijkheden in mijn leven veroorzaken. Dat maakt mij vrij om hen lief te hebben. Jezus zei:

'Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: "Je moet je naaste liefhebben en je vijand haten." En Ik zeg jullie: heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen, alleen dan zijn jullie werkelijk kinderen van je Vader in de hemel. Hij laat zijn zoon immers opgaan over goede en slechte mensen en laat het regenen over rechtvaardigen

en onrechtvaardigen. Is het een verdienste als je liefhebt wie jou liefheeft? Doen de tollenaars niet net zo? En als jullie alleen je broeders en zusters vriendelijk bejegenen, wat voor uitzonderlijks doe je dan? Doen de heidenen niet net zo? Wees dus volmaakt, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is' (Mat. 5:43-48).

Nogmaals, het probleem is dat wij God in de weg lopen. God heeft ons er niet toe toegerust of ons de capaciteiten gegeven om over onze vijanden recht te spreken en hun hun daden te vergelden. Daarom wordt het altijd een rommeltje wanneer we dat proberen. Hij is de enige die dat recht heeft, en de kracht en de wijsheid om het goed te doen.

Ik zal nooit een oudere vrouw vergeten die naar mijn spreekkamer kwam en kwaad een lange lijst gebreken van haar man over me uitstortte. Ik vroeg haar hoe lang ze al getrouwd waren. Dat was al meer dan veertig jaar. Ik heb nooit van mijn leven iemand de raad geven—en dat zal ik ook

nooit doen—om een huwelijk te beëindigen. Toen ze echter maar door bleef gaan over hoe vreselijk hij was, vroeg ik ten slotte: 'Waarom bent u zo lang bij hem gebleven als hij zo slecht is? Hebt u nooit overwogen er maar mee te stoppen? Ik raad het u niet aan, maar ik zou graag willen weten hoe u daarover denkt.' Ze antwoordde: 'O, nee! Ik zou nooit bij hem weggaan.'

Dat vond ik een achtenswaardige houding, totdat ze verder sprak. Het was overduidelijk dat ze hem zozeer haatte, dat bij hem weggaan zou betekenen dat ze hem niet langer kon kwellen. Voor haar was dat de reden om te blijven. Waarom zou ze de mogelijkheid om haar vijand voortdurend aan stukken te scheuren, willen opgeven?

God heeft ons geroepen tot een betere manier. In tijden van tegenspoed mogen we erop rekenen dat Gods kracht zal oordelen over wie tegen ons zijn. En vervolgens zijn wij vrij om als onze Vader in de hemel te zijn: vrij om te zegenen wie ons vervloeken, vrij

om te bidden voor hen die hatelijk misbruik van ons maken, en om onze vijanden lief te hebben, omdat de kracht van God uiteindelijk rechtvaardig met hen zal afrekenen.

Gods macht om ons vast te houden.

De derde soort kracht waarop we mogen rekenen is te vinden in 2 Korintiërs 4:7-9: 'Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God. We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld. We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden geveld, maar gaan niet te gronde.'

Ik vind het een heerlijke gedachte dat God op waarde schat hoe kostbaar mijn wezen is. Ook al moet ik tot het uiterste gaan, in Zijn geweldige, weergaloze macht zal Hij me altijd beschermen en zorgen dat ik geestelijk gezond blijf, wanneer ik op de juiste manier

reageer op Hem en op de problemen.

De psalmist zegt vaak dat Gods rechterhand ons vasthoudt. De 'rechterhand van God' is een oudtestamentische metafoor voor kracht. Denk aan hoe u een kind aan de hand houdt bij het wandelen. Ik weet niet hoe het komt, maar een kind kan naast u lopen en dan opeens, zonder duidelijke reden, schieten haar benen onder haar vandaan. Ook al is ze echter uit balans en loopt ze het gevaar te vallen, uw kracht voorkomt dat ze 'te gronde gaat'.

Wat een schitterend beeld! God houdt me vast met Zijn machtige rechterhand terwijl ik over de stoep van het leven loop. Wanneer ik struikel en mijn beide benen onder me vandaan schieten, kan het geen kwaad, omdat Hij me vasthoudt. We mogen rekenen op Zijn vermogen om ons uiteindelijk afdoende te beschermen en ons ervoor te bewaren dat we volledig te gronde gaan.

GODS BOVENAARDSE HULP

De vijfde waarheid die we in moeilijke tijden kunnen beamen is het feit van Gods bovenaardse hulp. In 2 Korintiërs 12:7-9 vertelt Paulus over zijn strijd met een doorn in het vlees. Driemaal bad hij om ervan bevrijd te worden, maar tevergeefs. Dus berustte hij in de levenslange aandoening en besloot, met een positieve houding, om Gods kracht zichtbaar te laten worden in zijn zwakheid; en hij kwam erachter dat hij niet meer dan Gods genade nodig had om hem in zijn beproeving staande te houden.

In mijn vele jaren in het pastoraat heb ik mensen bijgestaan die uitzonderlijk leed en buitengewone tegenslag te verduren hadden. En ik moet zeggen, vaak denk ik bij het weggaan: 'Niet te geloven hoe goed het met hen gaat.' Ik denk dat als het mij zou overkomen, ze me zouden kunnen opvegen. Dan hoor ik Paulus' vertrouwen weerklinken in mijn hart: 'Ik heb niet meer dan Gods genade nodig.'

Gods genade komt als een paar eeuwige armen onder ons en slaat zich om ons heen. Zij overrompelt ons, en wij worden ondersteund.

Zijn genade is Zijn onverdiende hulp aan ons. In moeilijke tijden zal zijn hulp er zijn. Hoeveel genade? Bestaat er een probleem dat groter is dan het reservoir van Gods genade? Het antwoord is nee. Daarom zei Paulus: '[God] zei: "Je hebt niet meer dan mijn genade nodig"' (12:9).

EEN PROCES MET EEN BEDOELING

Het zesde principe waarop we in moeilijke tijden mogen rekenen, is dat God tegenspoed gebruikt in ons leven als een proces met een bedoeling. God verspilt ons leed nooit. Elk leed dat Hij toelaat, zal Hij gebruiken als een proces met een bedoeling.

Er zijn twee Bijbelse doelen: *onze groei*, waarover Jakobus 1:2-4 spreekt, en *Gods glorie* (Joh. 9:3).

Tegenspoed trekt de aandacht van mensen om ons heen. Hebreeën 10:33 zegt: 'Enerzijds kreeg u publiekelijk smaad

en beproevingen te verduren, anderzijds was u solidair met hen die hetzelfde moesten doormaken.’ Eeens gaf iemand één van onze kinderen met Kerst een plastic brandweerhelm—zo’n cadeautje waarvan je wenste dat ze het niet gegeven hadden. Er zat een rood plastic zwaailicht bovenop en een sirene die op een batterijtje werkte. Onze kinderen renden het hele huis door met die sirene en het zwaailicht aan. Je moest hun aanwezigheid wel opmerken.

Zo is het ook met tegenspoed. Zodra er tegenslag in ons leven komt, gaan de zwaailichten aan en begint iedereen op ons te letten. Daarom is het zo’n geweldige kans om de moeilijkheden te verduren op de Bijbelse manier, zodat, wanneer we een ‘publieke vertoning’ zijn in onze beproevingen en de hele wereld toekijkt, we de aanwezigheid en de kracht van God in ons leven kunnen laten zien. Dan wordt tegenspoed een platform voor God om Zichzelf te verheerlijken en te tonen dat Hij sterk is.

Ik heb een keer de gelegenheid gehad om Joni Eareckson Tada te horen en zien vertellen over haar diepe liefde voor God en haar vreugde in Christus. Ze was vanaf haar schouders verlamd en zat in een rolstoel, maar haar gezicht straalde. Het was duidelijk dat God voor haar werkelijkheid was, genoeg was, haar voldoening gaf en vooruit hielp bij haar levenslange beproeving. Het was een geloofwaardig getuigenis van het bestaan en de kracht van God en Zijn genade. Wroeging, zelfmedelijden en bitterheid zijn producten van niet-Bijbelse reacties op leed. Daarentegen was haar leven het bewijs van Gods kracht en aanwezigheid die zichtbaar werden door haar pijn; een onweerlegbaar getuigenis van de genade en glorie van God.

Het lijden is een platform waarop God Zijn macht kan tonen. Soms wordt die macht getoond doordat Hij op wonderbaarlijke wijze redt, en soms doordat Hij ons genade geeft om op een positieve manier,

vergeving en vrede uitstralend, een langdurig en soms zelfs levenslang probleem te verduren.

Wanneer onze moeilijkheden ons publiekelijk in de schijnwerpers zetten, is het ons voorrecht om, door een Bijbelse manier van reageren, Satans poging om Gods eer te bezoedelen te verijdelen en de bal terug te kaatsen. Onze tegenspoed geeft ons de kans om duidelijk te laten zien dat God het waard is vereerd te worden, ondanks alles; om Hem gewillig onze trouw te schenken, ondanks alles; en om te tonen dat Zijn aanwezigheid, kracht en vrede werkelijkheid zijn te midden van het verdriet.

Verdriet is niet alleen een proces met als doel Gods eer te tonen, maar het is ook een proces dat gericht is op het doel onze persoonlijk groei mogelijk te maken, en onze groei in levensvaardigheden. Jakobus 1:2-4 stelt dat het ons 'tot grote blijdschap' moet stemmen, in de wetenschap dat het proces eraan bijdraagt dat wij 'volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming'.

Hoe vindt dat plaats? In het vervolg van de Bijbeltekst worden de vier stappen van het proces dat tot onze groei leidt, beschreven: ons geloof wordt op de proef gesteld, onze standvastigheid wordt op de proef gesteld, we moeten ons eraan overgeven, en we moeten steunen op het gebed.

Ons geloof wordt op de proef gesteld.

Dit gebeurt wanneer tegenspoed ons geloof aanvecht en in de getuigenbank laat plaatsnemen. Wat is geloof? Geloof is ons onwankelbaar vertrouwen op God. Ik ben blij dat God geen ongrijpbare entiteit is die ons voortdurend ontglipt, of een onbetrouwbaar bewegend doel. God speelt geen verstoppertje met ons. Hij heeft ons Zijn beloften, Zijn manier van doen en Zijn aard geopenbaard. Die zijn betrouwbaar, echt en overduidelijk waar. Zij veranderen niet. Dit zijn de handvatten waaraan we ons in moeilijke tijden vastklampen.

In tijden van nood klamp ik me door het geloof vast aan Zijn beloften:

'Nooit zal Ik u afvallen, nooit zal Ik u verlaten' (Hebr. 13:5). 'En wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens Zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede' (Rom. 8:28).

'Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming' (Jak. 1:4).

Zelfs wanneer er geen licht gloort aan het einde van de tunnel, wanneer de duisternis om u heen steeds dieper wordt en uw hart gebroken is, zijn deze beloften waar en zullen ze voor u een bron van vastigheid zijn.

In tijden van nood klamp ik me door het geloof vast aan Zijn manier van doen. In zulke perioden bidden we: 'Hemelse Vader, ik weet wat U in het verleden hebt gedaan en hoe U hebt geantwoord in het leven van echte mensen uit de Bijbel. Hierin laat U Zich kennen, en daarom zal ik me in dit alles aan U vastklampen. Ik zal niet bitter of manipulerend worden. Ik zal

U gewoon Uw werk laten doen op Uw tijd.' En door het geloof houden we ons daaraan vast.

In tijden van nood klamp ik me door het geloof vast aan Zijn aard. In 1 Korintiërs 10:13 staat: 'God is trouw.' Door het geloof houden we ons vast aan het feit dat God trouw zal zijn. Hij komt niet pas opdagen wanneer uw problemen bijna voorbij zijn en zeggen: 'Het spijt Me vreselijk, maar Ik had het de afgelopen drie weken erg druk en Ik kwam gewoon niet aan jouw situatie toe.' Hij is onveranderlijk en betrouwbaar van aard, en ons vertrouwen geheel waard. God is liefdevol, rechtvaardig (wat ons helpt met betrekking tot onze vijanden), vol van gerechtigheid en genade, en vergevend.

In tijden van nood wordt ons geloof op de proef gesteld. We kunnen dan bewijzen dat we Zijn beloften, manier van doen en aard willen geloven en zonder voorbehoud willen toepassen op iedere omstandigheid van ons leven. Wanneer we toegeven aan

slechte reacties, toont dit aan dat ons geloof zwak is.

Onze standvastigheid wordt op de proef gesteld.

Dit vindt plaats wanneer we op de gelovige manier reageren op onze situatie. Wanneer we ons vasthoudend aan God vastklampen, zullen we niet opgeven of toegeven. Wat in de Bijbeltekst als standvastigheid is vertaald, bestaat uit twee Griekse woorden: *hypo* en *meno*. *Hypo* betekent 'onder', *meno* betekent 'blijven'. *Standvastigheid* is het vermogen om onder de druk stil te blijven staan totdat Gods werk gedaan is.

In ons gezin eten we graag watermeloen. Onze kinderen hadden al jong in de gaten dat als je je duim op een vochtig zaadje van een watermeloen legt en een beetje druk uitoefent, het eruit schiet en over tafel vliegt. Het is vooral leuk als het je lukt om in de roos—je zusje—te schieten.

Velen van ons reageren op dezelfde manier op tegenspoed. Wat zeggen we wanneer het leven op ons neer begint te drukken?

'Haal me hier weg! Heer, los dit probleem op. Onmiddellijk.' Wanneer God echter nee zegt, moeten we niet proberen onszelf er onder uit te wurmen, maar door het geloof doen we een beroep op God en houden we vol, terwijl het geloof standvastigheid voortbrengt. Niet weglopen voor de druk, maar met een positieve instelling blijven staan, is een belangrijk onderdeel van het goddelijke proces waarin Hij toewerkt naar Zijn vruchtbare bedoeling met ons leven.

In tijden van tegenspoed helpt het om specifieke, relevante waarheden over God op een rijtje te zetten, met de bijbehorende Bijbelteksten die ze onderbouwen. Door deze Bijbelgedeelten uit het hoofd te leren en ze biddend door te nemen, worden ze in uw hart en hoofd verankerd. De essentie van standvastigheid is dat u belooft om te wachten tot God die waarheden in uw leven heeft vervuld, terwijl u Hem vastberaden gehoorzaamt en vertrouwt.

Zie verwachtingsvol uit naar genade, groei en glorie, en verheug u in ieder teken dat dit proces in uw leven gaande

is. Controleer regelmatig uw toewijding. Hebt u uw vertrouwen op uzelf en uw eigen weg gesteld? Bent u manipulerend, rancuneus, bitter, sarcastisch, niet vergevingsgezind geworden? Of klampt u zich door het geloof vast aan God en reageert u op een Bijbelse manier?

Onze overgave wordt op de proef gesteld. Nadat we vastberaden en volhardend geloof in Hem hebben getoond, is de derde stap: ons overgeven aan het proces. ‘Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broeders en zusters, als u allerlei beproevingen ondergaat. Want u weet: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt dat tot standvastigheid. Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming’ (Jak. 1:2-4). Of zoals een andere vertaling het uitdrukt: ‘Maar laat die volharding ook volledig *mogen* doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel

oprecht, en in niets tekortschiet’ (Herziene Statenvertaling, cursivering vertaler).

‘Laat die volharding *mogen* doorwerken’ is het gebod in deze tekst. Het is net als een operatie. Wanneer de chirurg ons vertelt dat we geopereerd moeten worden, zeggen we: ‘Goed, ik zal het proces ondergaan en de pijn verdragen.’ We hebben vertrouwen in de arts en geloven dat het uiteindelijk voor ons bestwil is. Stelt u zich de volgende situatie eens voor. We worden de operatiekamer in gereden en het personeel begint ons klaar te maken voor de operatie. Als de chirurg binnenkomt, zien we hem langs het karretje met messcherpe scalpels lopen. De verpleegster trekt hem zijn handschoenen aan en rolt vervolgens het karretje met de scalpels naar de operatietafel. Op dat moment mompelen we zachtjes: ‘Geen denken aan,’ en springen van de operatietafel. De arts grijpt een scalpel en probeert de operatie uit te voeren terwijl hij ons achtervolgt door de ok.

Natuurlijk zal dit nooit echt gebeuren. Toch bezorgen velen van ons God dat soort problemen wanneer Hij door middel van een beproeving groei wil bewerkstelligen in ons leven. Daarom vraagt Jakobus 1:4 van ons dat we ons overgeven aan het proces. We zullen weerstand moeten bieden aan onze eerste impuls om van de tafel af te springen. In plaats daarvan moeten we onwankelbaar vertrouwen stellen in de goddelijke chirurg en het verdragen, in de wetenschap dat we uiteindelijk met vreugde en lofprijzing op het proces kunnen terugkijken.

Steunen op het gebed. Ten slotte draagt Jakobus ons op om te bidden. In vers 5 zegt hij: 'Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom.' Er zullen meer dan genoeg momenten zijn waarop we niet weten wat te doen of hoe te reageren. Dan moeten we ons tot de Vader wenden en Hem om wijsheid vragen. Wanneer we echter zo in nood zitten dat we niet kunnen bidden of niet

weten h oe we moeten bidden, dan verzekert Romeinen 8:26 ons dat de heilige Geest de zuchten die wij niet eens kunnen uiten, bij de Vader brengt, ze ontwart en ze namens ons voor Hem neerlegt, overeenkomstig Zijn wil.

Bidden in moeilijkheden helpt ons om God voor ogen te houden. Het zorgt dat onze blik niet langer op onze problemen gericht is, maar richt ons opnieuw op God, die almachtig, genadig en rechtvaardig is.

Het gebed toont mij dingen over mijzelf. Wanneer ik in tijden van tegenspoed bid, zeg ik bijvoorbeeld: 'Heer, U weet van die toestand met Bob en Sally. Nu hebben zij . . .' Vaak valt de Heer me dan in de rede en zegt: 'Ja, daar weet Ik alles van. Maar zullen we het over *jou* hebben?' Het gebed brengt vaak dingen in mijn eigen leven aan het licht, die ik onder ogen moet komen als ik 'volmaakt en volkomen, zonder enige tekortkoming' wil worden (Jak. 1:4). Ik merk dat God me regelmatig ten antwoord geeft: 'Ik zal wel voor

hen zorgen. Laten we het over *jou* hebben.'

Wanneer ik in gebed ben, word ik vaak herinnerd aan Bijbelse principes die relevant en waar zijn. Zijn Woord schiet me dan weer te binnen, en ik word herinnerd aan Bijbelgedeelten en beginselen die ik moet toepassen. Dit is de wijsheid van God. Wijsheid over Hem, wijsheid over mij, wijsheid over Zijn Woord. 'Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom' (Jak. 1:5).

Er is nooit een gemakkelijke weg door moeilijkheden heen, maar er is wel altijd een juiste weg: we moeten ons verheugen over de beproevingen om wat we weten over het proces, ons geloof in de praktijk brengen, ons overgeven aan het proces, en bidden om wijsheid.

Om ons te kunnen overgeven aan het feit dat tegenspoed een proces met een bedoeling is, moet ons levensdoel overeenkomen met Zijn doel met ons. Als ons doel in ons leven is om het goed te hebben, geliefd en gelukkig te zijn, en genoeg geld te vergaren om te kunnen kopen

wat we willen hebben, dan zullen we nooit hoop putten uit moeilijkheden. Dat is niet Gods plan voor ons bestaan. God vindt onze persoonlijkheid belangrijker dan geld, comfort of aanzien. Voor Hem heeft het meer waarde dat wij toegerust zijn, dan dat wij gelukkig door het leven gaan maar onvoorbereid en niet in staat om een bijdrage te leveren aan het leven van andere mensen en aan de eeuwige zaak.

Hoe productief tegenspoed in ons leven is geweest, kunnen we afmeten aan de mate waarin we nu meer op Jezus Christus lijken dan toen de tegenspoed begon. Leed is een proces met een goddelijk bedoeling, en God verspilt ons verdriet nooit.

Te midden van alle vraagtekens die ons hart en hoofd binnendringen in moeilijke tijden, draaien onze zekerheden om de antwoorden op de vragen *wie* en *wat*.

Wie? God en ik.

De betrouwbare, vertrouwenswaardige God werkt in mij en door mij, door Zijn

genade over mij uit te storten totdat mijn groei en Zijn glorie zijn gerealiseerd.

Wat? Mijn kennis van wat overduidelijk waar en betrouwbaar is. We kiezen ervoor om alternatieve, vruchteloze en afbrekende manieren van reageren te mijden, en om onze beproeving ten diepste te beschouwen als iets vreugdevols in Zijn machtige en scheppende hand. We kiezen ervoor om onze reactie niet te laten leiden door de bagage van onze gevoelens, maar sturen onze reactie door datgene waarvan we weten dat het waar is, en verheugen ons erover, terwijl we ons door het geloof vastklampen aan wat waar is over Hem: Zijn beloften, Zijn aard, en Zijn manier van doen; en terwijl we ons overgeven aan het proces, bidden om wijsheid en standhouden onder de druk, totdat we merkbaar gegroeid zijn, zowel in onze persoonlijkheid als in ons toegerust-zijn, en Zijn glorie in ons wordt weerspiegeld.

De principes van groei en glorie worden in de Schriften

veelvuldig gedemonstreerd. Het steeds terugkerende thema van het Nieuwe Testament is dat God alles zal doen wat nodig is om ons op Zijn Zoon te doen lijken. Zijn doel kan zijn om ons te laten uitgroeien tot capabele en productieve mensen, door tegenspoed te gebruiken om het gevaar te verkleinen dat wij voor het Koninkrijk vormen. Groei kan worden bewerkstelligd door een tegenslag die ons eindelijk dwingt om in afhankelijkheid van God te leven, in plaats van onafhankelijk te zijn. En Zijn glorie zal alleen dán door ons zichtbaar worden, wanneer we ernaar streven om iedere aanval van de tegenstander om te buigen in een helder getuigenis van Gods waardigheid en werk in en door ons.

HET DOEL: HET GOEDE TEWEEGBRENGEN

Operaties. Velen van ons hebben er eentje ondergaan. Een operatie komt ongelegen, is pijnlijk, onaangenaam, angstaanjagend en ontwrichtend. Toch kiezen we ervoor ons eraan te onderwerpen. Waarom? Omdat hetgeen het ons oplevert, de pijn waard is. We verwachten er goede resultaten van.

Gods Woord verzekert de gelovige dat ieder leed een proces met een bedoeling is. Sterker nog, God garandeert ons dat Zijn plan een goede afloop zal hebben.

'En wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens Zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede. Wie Hij al van tevoren heeft uitgekozen, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om het evenbeeld te worden van Zijn Zoon, die de eerstgeborene moest zijn van talloze broeders en zusters' (Rom. 8:28-29).

De verzekering van Romeinen 8:28-29 omvat drie waarheden, die ons sterken in moeilijke tijden.

HOUD VAST AAN WAT U WEEET

Tegenspoed brengt een berg emoties met zich mee: wanhoop, pijn, wraakgevoelens, zelfmedelijden, woede, verdriet en vele andere gevoelens. Als we niet oppassen, kunnen die gevoelens ons gaan beheersen en afleiden van wat we weten. Emoties doen onze gedachten ontsporen en brengen onze toewijding op een zijspoor. Onze gevoelens zijn geneigd een vertekend beeld te geven van wat we weten.

Onze hoop in verdriet en pijn is niet wat we voeden, maar hetgeen we weten. Romeinen 8:28 begint met de woorden 'En wij weten', en bedoelt daarmee letterlijk dat wij iets volstrekt zeker weten. Ons weten in moeilijke tijden is niet een 'hopelijk' of 'misschien' of 'mogelijk', maar een 'zeker weten'-realiteit. Onze emoties zijn als drijfzand, maar onze kennis is vast gesteente.

Merk op dat ieder belangrijk Schriftgedeelte over tegenspoed begint met een beroep op wat we weten. 'En dat niet alleen, we prijzen ons zelfs gelukkig onder alle ellende, omdat we *weten* dat ellende tot volharding leidt, volharding tot beproefdheid, en beproefdheid tot hoop' (Rom. 5:3-4). Zoals we gezien hebben, vermaant Jakobus 1:2-4 ons: 'Het moet u tot grote blijdschap stemmen (. . .) als u allerlei beproevingen ondergaat. Want u *wet*: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt dat tot standvastigheid. Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming.' Wanneer onze emoties onze blik vertroebelen, verandert Gods waarheid niet. Waarheid is en blijft waarheid, hoe we ons ook voelen. Gods waarheid geeft ons een uniek voordeel, waaraan we in moeilijke tijden mogen vasthouden.

Wat weten we dan? We weten dat we als persoon door ellende groeien (Rom. 5:3-5) en dat

beproevingen ons toerusten om bruikbare mensen te zijn (Jak. 1:2-5). Door Romeinen 8:28 weten we dat het goede het uiteindelijke doel is van het proces van het lijden. Dit te weten, en die wetenschap vast te houden, maakt het verschil. In tegenspoed is de waarheid onze stabiliserende factor.

Een vriendin vertelde me eens over de vreselijke maanden waarin ze aan een depressie leed. Niets leek te helpen. Het enige wat haar voor instorten had behoed zei ze, was 'te weten dat er echt een hemel is'. Dat basale beetje kennis had haar hoofd boven het kolkende water van haar emotionele wanhoop gehouden.

Een andere vriend, wiens kind twee maanden daarvoor was overleden, vertelde me: 'Het doet nu nog meer pijn dan toen. Het enige wat we hebben, is het feit dat God almachtig en alwetend is,' en toen begaf zijn stem het. Dat is heel rudimentair, maar het was genoeg om hem erdoorheen te slepen.

Als Gods kinderen hebben wij in het lijden het voordeel van de waarheid. In moeilijke

tijden is dat ontegenzeggelijk een voorsprong. Het is ons redmiddel. Klamp u eraan vast.

HET LIJDEN IS EEN PROCES

Romeinen 8:28 vervolgt met ons eraan te herinneren dat het lijden een proces is dat uiteindelijk leidt tot het goede. De NBG-vertaling formuleert het zo: ‘Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben.’

Het besef dat God in ons aan het werk is, ligt ten grondslag aan de aanvaarding van het lijden. Niemand van ons is zoals God wil dat we zijn. Hoewel God van ons houdt en ons accepteert zoals we zijn, ziet Hij ook de mens die we kunnen worden. In tijden van voorspoed worden we gemakkelijk tevreden over onszelf. Verdriet trekt onze aandacht, waardoor God ons kan doen uitgroeien tot Zijn droom voor ons leven.

Dat proces heeft verschillende kenmerken:

Het is een allesomvattend proces.

Aangezien God ‘alle dingen doet medewerken’, zijn we ervan verzekerd dat Hij alles kan gebruiken om ons te veranderen, wat Hij ook toestaat dat ons overkomt—verdriet of vreugde, zegen of vloek.

Mooie auto’s hebben een grote aantrekkingskracht. Er is een heel proces voor nodig om ze mooi en bruikbaar te maken. Aan het proces ligt een ontwerp ten grondslag, dat bereikt wordt door te verbuigen, slaan, vormen, verhitten, vastnagelen, solderen en vastklemmen. Het is een langzaam proces—de lopende band beweegt met een nauwelijks waarneembare snelheid—maar het is een concreet proces met een wenselijk doel. Het geheel bestaat uit honderden onderdelen. Sommige zijn onooglijk en worden onder grote druk toegevoegd, terwijl andere het product mooier maken; maar elk onderdeel is even essentieel in het proces.

Het feit dat het lijden deel uitmaakt van Gods proces blijkt

uit de context (Rom. 8:18, 23, 26). Te wensen dat God ons veranderde zonder dat er lijden aan te pas komt, is hetzelfde als verwachten dat een bonk vormeloos staal verandert in een mooi, nuttig voorwerp zonder het trauma van de lopende band.

Het is een doorgaand proces. In Romeinen 8:28 duidt de zinsnede 'God doet medewerken' op een tegenwoordig, doorgaand proces. God zal Zijn doel voor ons nooit opgeven, noch het proces om dat doel te bewerkstelligen.

In mijn kelder heb ik vele onafgemaakte klussen staan: voorwerpen die ik uit elkaar gehaald heb om ze te repareren, en oude meubels die ik begonnen ben opnieuw te lakken. Bij God ben ik nooit een aan de kant geschoven project.

Het is een proces waar God toezicht op houdt. Merk op dat Romeinen 8:28 zegt: 'God doet medewerken'. Achter de schermen van mijn levensverhaal is de hand

van God aan het bewegen, veranderen, beperken, druk uitoefenen, kracht geven, herschikken. God is het die alle dingen doet medewerken ten goede.

Auguste Bartholdi reisde in 1856 van Frankrijk naar Egypte. Hij was diep onder de indruk van de pracht van de piramiden, de grootte van de machtige Nijl, en de schoonheid van de statige Sfinx in de woestijn. Het stimuleerde zijn artistieke geest. Tijdens deze reis ontmoette hij iemand anders die ook in Egypte op bezoek was: Ferdinand de Lesseps. Ferdinand was daar om zijn idee aan de man te brengen om een kanaal te graven van de Rode Zee naar de Middellandse Zee, wat koopvaardijsschepen de lange reis om de kaap van het Afrikaanse continent zou besparen. Auguste was ingenomen met het idee. Hij besloot een vuurtoren te ontwerpen, die bij de toegang tot het kanaal zou staan. Het zou geen gewone vuurtoren worden. Het moest het licht

van de Westerse beschaving symboliseren, dat naar het Oosten stroomde.

Het duurde tien jaar om het Suezkanaal aan te leggen. En tien jaar lang werkte Auguste aan zijn idee. Hij maakte tekeningen en modellen van klei, en verwierp het ene na het andere idee. Toen kreeg hij het juiste idee. Het was het perfecte ontwerp.

Er was echter één probleem. Wie moest het betalen? Hij zocht overal naar een geldschietter, maar niemand had belangstelling. Het Suezkanaal werd geopend—zonder vuurtoren. Auguste ging verslagen terug naar Frankrijk. Tien jaar hard werken en moeite voor niets.

U zou zijn idee vast mooi hebben gevonden. Het was een reusachtige vrouw—het beeld zou hoger worden dan de Sfinx in de woestijn—gekleed in een toga. In haar ene hand droeg ze wetboeken, en met haar andere hand stak ze een fakkel hoog in de lucht, om de toegang tot het kanaal te verlichten.

Nadat Auguste naar Frankrijk was teruggekeerd, vroeg de

Franse regering hem om een geschenk aan Amerika te ontwerpen. Het Vrijheidsbeeld dat de haven van New York verlicht, bewijst dat wat er in tijden van teleurstellingen gebeurt, vaak het begin is van goede dingen die we nooit hadden durven dromen.

Als het in het gewone leven al zó is dat schijnbaar teleurstellende, moeilijke en mislukte zaken kunnen worden veranderd in iets schitterends en betekenisvols, hoeveel zekerder is dit proces dan wanneer de hand van onze wijze en machtige God de uitkomst garandeert.

We moeten echter oppassen dat we niet in een onverantwoordelijk fatalisme verzinken, waarin we God zien als zowel de oorzaak als de verwerker van het lijden. Het ‘alle dingen’ uit Romeinen 8:28 omvat ook de realiteit van menselijke keuzes en de consequenties daarvan.

In haar boek *Affliction* (Smart) vertelt Edith Schaeffer over een kind dat van een klif viel en omkwam, en een ander kind dat

door het ijs zakte in een ijskoud meer. Heeft God het kind van de klif af geduwd? Heeft God de jongen door het ijs geduwd? Nee. Deze rampen vonden plaats omdat we in een gebroken wereld leven en deel uitmaken van een gevallen mensheid. Het was een keuze om te dicht bij de rand van de klif te komen, een keuze om niet te kijken of het ijs betrouwbaar was. Het is echter de machtige, scheppende hand van God die deze tragische gebeurtenissen gebruikt en ze allemaal doet medewerken ten goede—hoe dan ook.

Het leven lijkt erg op een legpuzzel. Vaak kan ons leven lijken op duizend stukjes verspreid over de tafel, schijnbaar in verwarring, gedesorienteerd, zinloos en tragisch. Maar dan komt God en Hij legt zorgvuldig, wijs, op Zijn manier en op Zijn tijd de stukjes aan elkaar. Uiteindelijk zal de puzzel logisch in elkaar zitten—een goed en mooi voorwerp. Dat weten we zeker.

Zoals Paulus ons verzekerde: 'Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen

is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus' (Fil. 1:6).

HET LIJDEN IS EEN PROCES MET EEN BEDOELING

Het derde aspect is dat er bij God geen proces zonder een bedoeling is. De verzekering in Romeinen 8:28 stelt dat we weten dat God alle dingen ten goede doet medewerken. Dat is Zijn bedoeling. Voor de gelovige bestaat er geen leed zonder de bedoeling van een goed eindresultaat.

Ik stond eens in de hal van de kerk en zei tegen een opgelucht ouderpaar: 'God is waarlijk goed voor u geweest, dat Hij uw zoon gespaard heeft.' De avond ervoor had hun zoon een vreselijk auto-ongeluk gehad. Hij was met spoed naar een ziekenhuis gebracht, ruim een uur rijden verderop, voor een speciale behandeling. De hele nacht had zijn leven aan een zijden draadje gehangen. Hij had het overleefd!

Naast deze ouders stond een ander echtpaar; hun dochter was enkele jaren eerder omgekomen

bij een auto-ongeluk. Op dat moment drong het tot me door. *Was God voor hen dan niet goed geweest? Wat zei dat over mijn definitie van 'goed'? Hoe moest mijn opmerking zijn overgekomen op de niet zo gelukkige ouders?*

God definieert 'goed' voor ons in Romeinen 8:29. Die tekst zegt dat dit proces is bedoeld voor wie volgens Zijn voornemen geroepen zijn. Wat is Zijn voornemen? Volgens vers 29 is dat: ons het evenbeeld te maken van Zijn Zoon—en dat is goed.

Alles wat ons brengt tot een betere afspiegeling van de kenmerken van Christus in en door ons leven, is goed. Wat er ook voor nodig is, vreugde of verdriet, is goed wanneer het ons meer op Hem doet lijken. Dat is Gods doel in het proces van het lijden. Hij neemt alles wat Hij toestaat dat ons overkomt, en gebruikt het in het proces om ons tot een afspiegeling van Christus te maken.

Toen ons gezin jaren geleden eens op een conferentie was, viel onze jongste, Matthew, en brak zijn pols. Ik heb nooit zoiets bizars

gezien. Zijn arm maakte bij zijn pols een scherpe bocht naar links en vervolgens weer een bocht om zijn gewone weg naar de hand te vervolgen. Het zag er grotesk uit.

We brachten Matthew snel naar het ziekenhuis, waar de arts zijn pols begon te zetten. Ik keek toe, terwijl de arts trok en draaide aan Matthews arm. Het zweet brak de arts uit, en ik zou het liefst opspringen en hem van mijn zoon af trekken. Ik bleef echter zitten toekijken. Ik wist dat Matts arm moest worden teruggebracht tot zijn oorspronkelijke vorm en bedoeling. Maar dat proces zou pijn en enkele weken ongemak met zich meebrengen.

Wanneer wij gebroken en gewond zijn door zonde en eigenwijsheid, moet onze goede en liefdevolle God ons ook vaak opnieuw 'zetten': terugbrengen tot Zijn bedoeling met ons, het evenbeeld van Zijn Zoon. Terugbrengen tot een hart vol mededogen, rechtschapenheid en liefde. Terugbrengen tot het oorspronkelijke doel: God verheerlijkt in ons.

God heeft niet alleen de bedoeling om ons te veranderen in wat goed is, Hij heeft ook de macht om het project te voltooien.

Ik vind de woorden van de profeet Jesaja geweldig, wanneer hij schrijft dat God hem heeft gezonden 'om allen die treuren te troosten, om aan Sions treurenden te schenken een kroon op hun hoofd in plaats van stof, vreugdeolie in plaats van een rouwgewaad, feestkledij in plaats van verslagenheid. Men noemt hen "Terebinten van gerechtigheid", gepland door de HEER als teken van Zijn luister' (Jes. 61:2b-3). God kan de Zijnen schadeloosstellen voor de oogst van jaren die door de sprinkhanen is opgevreten (Joël 2:25).

Michelangelo hakte het beeld *David* uit een brok steen. Andere kunstenaars gebruiken olieverf en doek om meesterwerken te creëren. Er worden stalen staven gebogen en aan elkaar gelast om vreemd uitzierende monumenten te maken op onze stadspijnen. Maar ik heb nog nooit een kunstenaar zelfs maar zien

proberen iets moois te maken uit as. Alleen God kan dat (Jes. 61:3).

God is in staat om de liefde van Christus in ons leven te brengen. Daar kan enige gebrokenheid voor nodig zijn. Er kan voor nodig zijn dat wij een periode van gebrek doormaken, om ontvankelijk te worden voor de noden van anderen. Als daar pijn voor nodig is, dan is dat iets goeds.

Hebben wij verdriet met wie verdriet heeft? Misschien moet God onze wangen nat van tranen maken zodat we oprecht kunnen meevoelen zoals Christus meevoelt.

Vertrouwen wij op onszelf? Het tragische van onze welvaartsmaatschappij is dat we zelden beseffen dat we God nodig hebben, terwijl we Hem in werkelijkheid wanhopig hard nodig hebben. Misschien moet God iets van ons gevoel van veiligheid wegnemen, hoe pijnlijk dat ook kan zijn, om in ons dezelfde afhankelijkheid van God te creëren die Christus liet zien. Dat zou iets goeds zijn.

Zijn wij ongelovig? Misschien hebben wij de schok van een

ramp nodig om te ervaren dat God werkelijk bestaat, zodat we leren op Hem te bouwen en Hem te vertrouwen zoals Christus dat deed. Dat zou iets goeds zijn.

Zijn wij trots, onverschillig, werelds, egoïstisch, niet bereid te vergeven, negatief of boos? God heeft iets beters voor ons: de levensstijl van Zijn Zoon.

God kan veranderingen ten goede in ons bewerkstelligen. Hij weet wat het beste voor ons is. Hij weet wat daarvoor nodig is. Als een liefdevolle, almachtige beeldhouwer zal Hij blijven houwen totdat Jezus zichtbaar wordt in het harde brok steen van ons leven.

Voor degenen van ons die God kennen, is het lijden een proces met een zeker doel. Moeilijke tijden moeten we niet slechts overleven: we worden gevormd door moeilijke tijden. We worden veranderd in de schoonheid van Christus Jezus.

En dat is iets goeds.

De tekst in deze brochure is afkomstig uit *The Upside of Down* (De positieve kant van tegenspoed) door Joe Stowell, uitgegeven door Discovery House Publishers, onderdeel van RBC Ministries. Joe is achttien jaar lang rector van Moody Bible Institute geweest. Op dit moment is hij als docent en predikant verbonden aan Harvest Bible Chapel in Chicago. Hij werkt ook met RBC Ministries samen aan publicaties en radio- en televisieproducties.

Als deze brochure u heeft geholpen, ga dan ook eens naar Joe's onlinepastoraat op www.getmorestrength.org voor zijn wekelijkse, tot nadenken stemmende boodschap, of zijn dagelijkse overdenkingen 'Daily Strength' (Kracht voor elke dag).